

Plaça del Bestiar. El mercat de vedells abans d'èsser portat al Parc de l'estació per a l'embelliment i sanejament d'aquell lloc d'esbarjo per als infants.

Clixé Guàrdia

EL FILM DE CADA DIJOURS

DEL CONCURS DE REPORTATGES

Les cinc del matí. Amb una mica de voluntat he pogut llevar-me d'hora. La Porxada, amb un gros badall comença a obrir les seves portes i l'ull de bou del rellotge de l'Ajuntament li fa l'ullet, amb una mica de malícia.

El cel és llis i clar, amb unes penques de núvol que fan ressaltar encara més el seu color de blau de mar. El sol comença també a projectar els seus primers raigs; un sol groc de rovell d'ou, que vol participar d'aquesta festa que és el mercat de Granollers.

Totes les cases són tancades encara. De tant en tant oïu el *qui-qui-ri-qui!* d'un gall llunyà, i com un eco van respectant-li altres galls de més aprop. La plaça es veu sola i trista com una tarda de dia de festa. El campanar, altiu i orgullós, deixa anar les seves sis hores del matí i...

Ja van arribant els primers carros i automòbils plens de verdura i descarreguen en el seu lloc habitual tot el que porten. Cebes, enciam, bròquil, escarola... El seu color vert fa ressaltar encara més aquestes sis hores matineres.

S'obren les primeres portes metàl·liques, i com per art d'encantament comencen a florir parades. Parades i gent. Parades per tot arreu. Petits envelats de mercat. Parades de roba i de fruita, amb molta roba i molta fruita, i de quincalleria, mitges, petaques, pintes... de tot!! Gent. Molta gent! Massa! La Porxada comença a inflar-se. Hom pensa si no podrà enquistar-hi tanta gent. Però contínuament en surten i n'hi entren de nous...

L'itinerari meu comença a la plaça d'En Guimerà.

Plaça d'En Guimerà. Mercat de gra. Venda de grans i de patates. El monument al mig no hi fa el paper que li correspondria. L'àngel blanc, de marbre, té els ulls fixos al cel, com pregant per una bona venda. Allí sentiu totes les cotitzacions. Els preus de les patates, del blat, de l'alfalç, de l'ordi. Es discuteix preu per tot. Els únics que no fan cas de re, són els sacs. Els sacs, drets i enravenats, esperen la seva sort. I els jardins? No m'estranyaria que algun dia els jardins que ornamenten el monument, es convertissin en un camp de llegums. Hi estan molt exposats.

Carretera amunt. Una parada d'espardenyes. Una altra. Més espardenyers. Als bars comencen a netejar les taules. Llibres. Una parada de llibres. La gent passa i no s'hi atura. No interessen; només algun diari. Davant del Banc de Granollers una parada de *boquilles* i quincalla. *Boquilles* i pipes de tots colors. — «Una boquilla, jove?» — «Gràcies; no fumo.» — «Pitjor per vostè!» — Canvio de vorera. Una altra llibreria i una parada de joguines. Entro a la llibreria. Arriba una pagesa. — «Farà el favor d'un diari?» — «La Vanguardia?» — «Ai, no! La Mangòrdia, no! La meva filla quan la veu...» — Aquesta dona quan li ofereixen «La Vanguardia»

